

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ένα χρόνο πριν, στην αντίστοιχη συζήτηση, ο κ. Καραμανλής και οι υπουργοί της κυβέρνησής του επαίρονταν για πολλά. Σήμερα, θα όφειλαν να κάνουν τον απολογισμό εκείνης της έπαρσης και να αποφύγουν να επαναλάβουν την ανευθυνότητα που επέδειξαν πέρυσι –ίσως λόγω μιας κατανοητής απειρίας. Δεν το έκαναν. Αντίθετα, συνέχισαν αδίστακτα μια πολιτική παραπλάνησης, μια πολιτική που γίνεται όλο και πιο δογματική και προβληματική, μια πολιτική που διογκώνει συνεχώς την ανησυχία, την κοινωνική ανασφάλεια, την οικονομική εμπιστοσύνη.

Κυρίες και κύριοι, λίγες μέρες πριν έκλεισαν στις Βρυξέλλες οι δημοσιονομικές προοπτικές για το 2007-2013. Στην Ελλάδα αναλογούν 20.1 δισεκ. ευρώ. Δεν θα συγκρίνω το ποσό αυτό με τι κερδίσαμε στο Βερολίνο το 1999, γιατί ποτέ μου δεν παρακολούθησα τον κ. Καραμανλή σε λαϊκίστικες παραπλανητικές τοποθετήσεις. Θα κάνω όμως τρεις επισημάνσεις:

α) ότι στη διαπραγμάτευση για το Γ ΚΠΣ το 1999, πετύχαμε χρηματοδότηση ύψος 28 δισεκ. ευρώ σε τιμές 2004 έναντι των 20 δισεκ. για το Δ ΚΠΣ. Και θέλω να προσθέσω, ότι αυτό επιτεύχθηκε σε μια περίοδο που τα πιο κρίσιμα ή εθνικά θέματα ήσαν ανοικτά, όπως η ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ και η ένταξη της Κύπρου, γιατί τότε δεν δίστασα να διαπραγματευτώ σκληρά ένα θέμα που ήταν καθοριστικό για την ανάπτυξή μας σήμερα. Το εξαιρετικό αποτέλεσμα της κυβέρνησής μας το 1999 ήταν μια βάση εκκίνησης και έπαιξε σημαντικό ρόλο και για το σημερινό αποτέλεσμα.

ΑΡΧΕΙΟ
Προσωποφωτ.

β) Ότι τα 20 δισεκ. ευρώ ως ποσοστό του ΑΕΠ αντιπροσωπεύουν μικρότερο ποσοστό του ΑΕΠ για το 2007-2013 (περίπου 0.6 με 0.7 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ) απότι το 2000-2006. Αυτό σημαίνει, ότι η χώρα και οι μελλοντικές κυβερνήσεις πρέπει να κάνουν ένα πρόσθετο άλμα για να αναπληρώσουν με εθνικούς πόρους το επενδυτικό αυτό κενό προκειμένου να αποτραπεί μια απόκλιση προς τα κάτω της αναπτυξιακής πορείας της χώρας, των εισοδημάτων και της απασχόλησης.

γ) Οτι έναντι του αποτελέσματος αυτού, ο κ. Καραμανλής δέχθηκε σε αντάλλαγμα να ξεκινήσει η διαπραγμάτευση για την αναθεώρηση προς τα κάτω της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής το 2008, πολύ πριν το 2013, στέλνοντας έτσι στους αγρότες ένα πρωτοχρονιάτικο μήνυμα, ότι με το τέλος του 2013 θα βρεθούν πιθανότατα αντιμέτωποι με μια νέα ανατροπή του εισοδήματός τους.

Το 2005 ήταν μια χρονιά αποκαλυπτική για την αυτοπαγίδευση της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης στις επιλογές της για απογραφή και την Οδύσσεια στην οποία έριξε τη χώρα, ιδιαίτερα λόγω των επιπτώσεων σε θέματα κοινωνικά, αλλά και θέματα ανταγωνιστικότητας και επενδυτικών δυνατοτήτων. Δεν θα επαναλάβω σήμερα τα όσα πολλά έχουν λεχθεί για το θέμα. Θα σας αναφέρω απλώς μια πολύ λιτή, αλλά εξαιρετικά συμπυκνωμένη φράση με την οποία στα τέλη Μαΐου, τελειώνει μια ανάλυση για την Ελλάδα και την Πορτογαλία. του γνωστού περιοδικού Economist. Σχολιάζοντας τις επιλογές της Ν.Δ., ο Οκόνομιστ σημειώνει: 'Στην ευρωζώνη, το να υποβαθμίζεις τον προκάτοχό σου, σημαίνει να υποβαθμίζεις τη χώρα σου. (Dumping on your predecessor means dumping on your country)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην οικονομία –και όχι μόνο– ζούμε ένα Οργουλιανό σκηνικό. Η κυβέρνηση πέφτει έξω κατά 2.7 δισεκ. Ευρώ στους στόχους της για το έλλειμμα του 2005, αλλά μιλά για επιτυχία της δημοσιονομικής της πολιτικής. Η κυβέρνηση μειώνει τις δημόσιες επενδύσεις κατά 1 ολόκληρη ποσοστιαία μονάδα του ΑΕΠ, αλλά δηλώνει ενθουσιασμένη για την αναπτυξιακή προοπτική της οικονομίας. Η κυβέρνηση ανακηρύσσει το έτος 2004 σε έτος ανταγωνιστικότητας, και η διεθνής ανταγωνιστική θέση της Ελλάδας πέφτει κατά 9 ολόκληρες θέσεις στη διεθνή ιεραρχία της ανταγωνιστικότητας. Η πολιτική της κυβέρνησης οδηγεί μεν στις δημόσιες επιχειρήσεις το άνοιγμα της εκμετάλλευσης από 353 εκατ. ευρώ το 2003 στα 624 εκατ. ευρώ το 2006 και τις δανειακές ανάγκες τους στο εκρηκτικό άλμα από 537 εκατ. ευρώ σε 2.4 δισεκ. ευρώ αντίστοιχα, αλλά κατά τα άλλα όλα αυτά εκφράζουν το νοικοκύρεμα της οικονομίας και την ενίσχυση της επιχειρηματικής αποτελεσματικότητας στο δημόσιο τομέα απέναντι στη σπατάλη και την ανικανότητα που παρέλαβε το 2004.

Η κυβέρνηση αυτοανακηρύσσεται ως ο αρχάγγελος κατά της διαπλοκής και της διαφθοράς, ο πρωθυπουργός στην περυσινή του ομιλία έθεσε ως στόχο να αναστρέψει τη θέση της χώρας στη διεθνή κατάταξη για τη διαφθορά, αλλά η έκθεση του Οργανισμού Διεθνούς Διαφάνειας για το 2005 αποκαλύπτει ότι η διαφθορά αυξήθηκε στην Ελλάδα και επιπλέον, το 40% των ερωτώμενων εκτιμούν ότι η διαφθορά θα αυξηθεί περαιτέρω στα επόμενα χρόνια. Περίπου 35 στελέχη του κυβερνητικού χώρου οδηγούνται σε παραίτηση για λόγους ηθικής τάξης μέσα σε λιγότερο από 2 χρόνια, ενώ ξένοι πρέσβεις φτάνουν στο σημείο να επισημαίνουν, ότι με την κατάσταση

που κυριαρχεί, οι προοπτικές για την προσέλκυση ξένων επενδύσεων δεν είναι ευοίωνες. Είναι ίσως μια ειρωνική απάντηση από τους ίδιους τους ξένους επενδυτές, το γεγονός, ότι οι ξένες άμεσες επενδύσεις τους στην Ελλάδα στο δεκάμηνο του 2005, όχι μόνο δεν σημείωσαν καμιά αύξηση, αλλά για πρώτη φορά σημείωσαν απόλυτη μείωση 178 εκατ. Ευρώ. Ίσως -θα μας πει η κυβέρνηση- γιατί είχαν δυσκολία να κατανοήσουν τα θετικά μηνύματα της οικονομικής πολιτικής που ακολουθείται. (Σημ. Αν υπάρχει δυνατότητα, να ελεγχθεί από Τρ. Ελλάδος ότι η εικόνα αυτή για τις ξένες άμεσες επενδύσεις δεν αλλάζει ουσιαστικά με Νοέμβριο μέσα). Όμως η ειρωνεία είναι διπλή. Γιατί στο ίδιο διάστημα -το 2005- οι Έλληνες επενδυτές απομακρύνονται από την οικονομία που οικοδομεί ή ίσως που αποδομεί η κυβέρνηση, και προτιμούν να επενδύσουν στο εξωτερικό. Μόνο μέσα στο δεκάμηνο του 2005 σημειώνονται εκροές για ελληνικές επενδύσεις στο εξωτερικό παραπάνω απόσες είχαν γίνει το 2003 και το 2004 μαζί.

Αλλά και σε άλλα πεδία της πολιτικής η πολιτική της κυβέρνησης δημιουργεί πρωτόγνωρες καταστάσεις. Έτσι, η κυβέρνηση με κοινωνική ευαισθησία και με όραμα μια εργατική ισότητα των εργαζομένων της Ελλάδας με τα επίπεδα των γειτονικών βαλκανικών χωρών, προχώρησε σε αλλαγές στις εργασιακές ρυθμίσεις, ώστε να περικοπούν οι αμοιβές τους, και να μπορούν να ακυρωθούν συλλογικές συμβάσεις, να μπορούν να εξομοιωθούν προοπτικά οι εργαζόμενοι στις δημόσιες επιχειρήσεις με αυτούς του ιδιωτικού τομέα. Ο πρωθυπουργός ως αρχηγός της αντιπολίτευσης κατάγγελε με ιερή αγανάκτηση αυτό που ονομάτιζε 'ψίχουλα' για το ΕΚΑΣ και τις συντάξεις των αγροτών και σήμερα δίνει κλάσματα από εκείνα τα ψίχουλα. Επιπλέον, μεταθέτει αυτά που υποσχέθηκε προεκλογικά στο τελευταίο έτος της κυβέρνησής του. Με άλλα

λόγια, ο πρωθυπουργός και η κυβέρνηση στερούν κάθε χρόνο /// δισεκ. ευρώ περίπου από τα πιο αδύναμα στρώματα της κοινωνίας (σημ. να ζητηθεί από Ράπανο μια εκτίμηση για το τι χάνουν οι δικαιούχοι από την καθυστέρηση εκπλήρωσης των δεσμεύσεων της ΝΔ), αλλά χωρίς αναστολές δεσμεύεται, ότι τις προεκλογικές δεσμεύσεις του 2004, θα τις μεταφέρουν με γενναιοδωρία στην τελευταία χρονιά της κυβερνητικής θητείας τους ως ακάλυπτη επιταγή και ως δώρο στην επόμενη κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεγάλο ερώτημα που η κυβέρνηση οφείλει να απαντήσει στον ελληνικό λαό και σε εμάς εδώ, είναι πού οδηγεί τη χώρα. Εδώ βρίσκεται το μεγάλο κενό, και λιγότερο στις επιμέρους επισημάνσεις. Ποια Ελλάδα θα προκύψει έπειτα από 4 ή όσα χρόνια διακυβέρνησης της Ν.Δ.; Στην οικονομία, στην εκπαίδευση, την ανεργία, τους μισθούς και τα εισοδήματα, στη διεθνή θέση της χώρας, στην κοινωνική πολιτική, στις υποδομές και στα έργα, στις επενδύσεις, σε μεγάλες παρεμβάσεις που καθορίζουν την πορεία της χώρας, στη θέση μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στη ΝΑ. Ευρώπη, στις σχέσεις μας με την Τουρκία, για να αναφέρω μερικά μόνο σημαντικά ζητήματα. Οι πολίτες της χώρας σε τι μπορούν να προσβλέπουν ως αποτέλεσμα της επιλογής που έκαναν στις εκλογές του Μαρτίου του 2004; Η προσωπική μου απάντηση είναι «σε τίποτε που να μπορεί να τους δώσει μια αισιοδοξία».

Κυρίες και κύριοι, η κυβέρνηση επαίρεται για τη μείωση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων. Όμως η μείωση αυτή γίνεται με μια δραματική περικοπή των δημόσιων επενδύσεων. Οι επιχειρηματικές επενδύσεις επίσης εμφανίζουν τάσεις περιορισμού. Οι αναστολές της αποπληρωμής των δημόσιων επενδύσεων για να μην επιβαρυνθούν οι δαπάνες του 2005, πέρα από την αναξιπιστία που δημιουργούν για τον τρόπο λειτουργίας της οικονομίας μας, έχουν φέρει ολόκληρο τον κλάδο

των κατασκευών στην ανάγκη για ευρύτερες απολύσεις και συρρίκνωση. Η μεταποίηση συρρικνώνεται. Οι συνθήκες στην αγορά δείχνουν ασφυξία και αποτυπώνονται με τον πιο παραστατικό τρόπο στα στοιχεία που δημοσιεύονται. Το συμπέρασμα είναι ένα: ακόμα και η περιορισμένη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος στηρίζεται σε υποθήκευση του μέλλοντος. Χρησιμοποιώντας τη μείωση των επενδύσεων, η ανάπτυξη και η ανταγωνιστικότητα των επόμενων ετών μαθηματικά περιορίζονται. Η κυβέρνηση επιτίθεται επίσης για το ρυθμό ανάπτυξης που εμφανίζει για το 2005. Όμως, ο καθένας που γνωρίζει στοιχειώδη οικονομικά ξέρει, ότι τα υψηλά δημοσιονομικά ελλείμματα οδηγούν και σε υψηλούς ρυθμούς αύξησης του ΑΕΠ, αλλά με ποιο τρόπο; Με ταυτόχρονο υψηλό πληθωρισμό, ανισορροπίες στο ισοζύγιο πληρωμών και επιδείνωση της ανταγωνιστικότητας. Γι αυτό και ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ κατά 3.6% το 2005 συνδέεται με τρία καίρια στοιχεία επιδείνωσης:

- α) με ένα πολύ υψηλό δημοσιονομικό έλλειμμα,
- β) με μια σημαντική περαιτέρω διεύρυνση της διαφοράς πληθωρισμού μεταξύ ευρωζώνης και Ελλάδας από 1.3 ποσοστιαίες μονάδες το 2004 σε 1.7 μονάδες το 2005 (δεκάμηνο) και μάλιστα αφαιρώντας την επίδραση του πετρελαίου και των αγροτικών ειδών, και
- γ) με μια κρίσιμη επιδείνωση του ισοζυγίου εμπορικών συναλλαγών. Χωρίς τα πετρελαιοειδή, το εμπορικό έλλειμμα αυξήθηκε για το 9-μηνο από 8.1% του ΑΕΠ το 2004 στο 8.7% το 2005. Με τα πετρελαιοειδή η εικόνα θα γινόταν ακόμα πιο επώδυνη.

Για τους τρεις αυτούς λόγους, η αύξηση του ΑΕΠ αποτελεί δείγμα εξαιρετικά προβληματικής και κάθε άλλο παρά επιτυχούς οικονομικής πολιτικής. Η κυβέρνηση στο τέλος θα μας πει, ότι μπορεί να επιτύχει ακόμα μεγαλύτερους ρυθμούς αύξησης του ΑΕΠ, αν απορρυθμίσει ακόμα

περισσότερο άλλες βασικές οικονομικές σχέσεις, αν διογκώσει ακόμα περισσότερο τα δημοσιονομικά ελλείμματα και το χρέος, το δανεισμό των νοικοκυριών, τον πληθωρισμό και το εξωτερικό έλλειμμα. Βεβαίως και αυτό είναι δυνατό, για κάθε κυβέρνηση. Όμως οι συνολικές επιπτώσεις μιας τέτοιας πολιτικής μας πηγαίνουν σε πραγματικότητες που ζήσαμε πολλά χρόνια πριν. Και δυστυχώς, ένα τέτοιο σενάριο για το 2006 δεν είναι διόλου θεωρητικό, όπως το παρέθεσα. Είναι το σενάριο που αποτυπώνεται στον προϋπολογισμό και τις εκτιμήσεις των διεθνών οργανισμών, και που αποτελεί συνέχεια της οικονομικής πολιτικής του 2004-5.

Τι ζήσαμε από τον Δεκέμβριο πέρυσι μέχρι σήμερα; Ζήσαμε τον καταποντισμό της έπαρσης για το βασικό μέτοχο, ζήσαμε την ανάδειξη μιας απροκάλυπτης φαυλοκρατίας σε μαζικές προσλήψεις, ακόμα και στα σημαντικά εκείνα τμήματα του δημόσιου τομέα, στα οποία το ΠΑΣΟΚ με πολιτικό κόστος, σε όλο σχεδόν το διάστημα από το 1994 μέχρι τις εκλογές του 2004 διασφάλισε αντικειμενικές διαδικασίες, που επέτρεψαν στους νέους ανθρώπους να προσλαμβάνονται με αντικειμενικά κριτήρια στο δημόσιο, ανεξάρτητα από τις κομματικές ή πολιτικές τους τοποθετήσεις και χρωματισμούς. Ζήσαμε επίσης μια κυβέρνηση ολόκληρη να αναζητά γαλοπούλες μέσα και έξω από την Ελλάδα, και να ρίχνει στην απόγνωση έναν ολόκληρο κλάδο, ζήσαμε μια κυβέρνηση που στο όνομα της καταπολέμησης της διαφθοράς μετέτρεψε εσπευσμένα και με ειδικό νόμο τις απάτες έκδοσης πλαστών τιμολογίων ύψους εκατοντάδων δισεκ. ευρώ σε απλά πλημμελήματα, η οποία ανοιγόκλεισε σεμνά και ταπεινά αμαρτωλά τελωνεία, διένειμε επιδοτήσεις σε τηλεοπτικά κανάλια που εξαπατούσαν τον κόσμο, έκανε την αγορά ακινήτων άνω-κάτω εδώ και πάνω από ένα χρόνο, μιλούσε για την ανάγκη εξυγίανσης του ασφαλιστικού συστήματος, αλλά, την ίδια ώρα, ωθούσε πολλές χιλιάδες εργαζόμενους μεσαίων ηλικιών

σε εκούσια συνταξιοδότηση, επιδεινώνοντας δραστικά το ΙΚΑ και τις προοπτικές σύνταξης των συνταξιούχων του ΙΚΑ. Να συνεχίσω και με άλλες διαπιστώσεις: Μεγάλη ξένη τράπεζα μέτοχος της Εμπορικής Τράπεζας, ακούει από υπουργικά χείλη αλλόκοτες θεωρίες που ανακαλούνται κακὴν κακῶς σε λίγες μέρες, στο μεταξύ παρεμβαίνουν βιαστικά οι γνωστοί εισαγγελείς που στη συνέχεια μένουν μετέωροι, η μεγαλύτερη επιχείρηση της χώρας η ΔΕΗ, απαξιώνεται στα μάτια των διεθνών επενδυτών και η μετοχή της κατακυλάει κατά //%, οι πολύτεκνες οικογένειες, οι δικαιούχοι του ΕΚΑΣ και των αγροτικών συντάξεων καλούνται να εξοπλιστούν με κατανόηση, υπομονή και συμπάθεια για τα προβλήματα της κυβέρνησης, η φορολογική και εισοδηματική πολιτική οδηγεί για πρώτη φορά μετά το 1993 σε μείωση των πραγματικών αμοιβών, και όλα αυτά βαφτίζονται νοικοκύρεμα της οικονομίας, τολμηρή πολιτική, κοινωνική ευαισθησία. Η εικόνα αυτή, που θα μπορούσε να διανθισθεί με πολλά ακόμα και εξίσου σοβαρά επεισόδια, έχει μετατρέψει την κυβέρνηση σε πρωταγωνιστή ενός μοναδικού σκηνικού, όχι μόνο στο εσωτερικό, αλλά και στο διεθνές πεδίο. Και όλα αυτά, με τον πρωθυπουργό να τονίζει στην Έκθεση της Θεσσαλονίκης το Σεπτέμβριο του 2005, ότι ο 'βασικός του στόχος είναι: Τίποτε λιγότερο από το καλύτερο. Ποιότητα παντού'.

Κυρίες και κύριοι,

Η εξέλιξη της οικονομίας το 2005 αποκάλυψε με τον πιο σκληρό τρόπο, για την κυβέρνηση, αλλά, δυστυχώς, και για κάθε Έλληνα πολίτη, ότι, αγαπητοί συνάδελφοι της Ν.Δ., η κυβέρνησή σας έχει κάποια ιδιότυπα προβλήματα στη σχέση της με την πραγματικότητα. Ο Οργουελ στο γνωστό έργο του τίτλο '1984', αναφέρεται σε ένα κυβερνητικό μηχανισμό με τέσσερα υπουργεία. Αυτό που ασχολούνταν με τον πόλεμο το ονόμαζαν Υπουργείο

Ειρήνης, το Υπ. Αγάπης ασχολούνταν με την τήρηση της τάξης, Υπουργείο Αφθονίας λεγόταν αυτό που ήταν υπεύθυνο για τα οικονομικά θέματα, και το Υπ. Αλήθειας ήταν για τα νέα, την ψυχαγωγία, την εκπαίδευση. Τα σλόγκαν τους ήταν «Ο πόλεμος είναι ειρήνη», «Η ελευθερία είναι σκλαβιά», και «Η άγνοια είναι δύναμη». Για κάποιο περίεργο λόγο είχα την αίσθηση, ότι η κυβέρνηση, η πολιτική σας και ο πολιτικός λόγος σας έχει επηρεαστεί έντονα από τις αναφορές αυτές του Τζωρτζ Οργουελ. Ωστόσο, ας αφήσουμε τέτοιους συνειρμούς, που ίσως πρέπει να ωριμάσουν ακόμα περισσότερο, για να φανεί πιο ξεκάθαρα η σχέση τους με την πραγματικότητα της διακυβέρνησής σας, και ας έρθω στον προϋπολογισμό και την οικονομική σας πολιτική.

Στον αέρα πλανάται ένα ερώτημα κυρίες και κύριοι συνάδελφοι:

γιατί το 80% περίπου των Ελλήνων πολιτών που ερωτώνται για το μέλλον της οικονομίας δηλώνει ότι διαφωνεί με την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, και επιπλέον δηλώνει απαισιόδοξο για την πορεία της οικονομίας στο μέλλον. Ίσως ο Υπουργός Αφθονίας του Οργουελ να απαντούσε ότι οι πολίτες διαφωνούν και ανησυχούν, επειδή η αφθονία που διαβλέπουν ότι προκύπτει από την οικονομική πολιτική αντί να είναι ήπια, όπως τους υπόσχεται ο πρωθυπουργός και ο αρμόδιος υπουργός, τείνει να πάρει τόσο μεγάλες διαστάσεις, ώστε ως υπεύθυνα άτομα αντιπαθούν τη σπατάλη και επιλέγουν μεγαλύτερη λιτότητα. Θα μπορούσα να προσθέσω και ένα δεύτερο ερώτημα για τον 'Πρωθυπουργό και τον Υπουργό της Αφθονίας': πώς συμβαίνει, η κυβέρνηση να εξυμνεί την πολιτική της υπέρ της επιχειρηματικότητας για το μέλλον της οικονομίας, και ο δείκτης οικονομικού κλίματος και επιχειρηματικής απογοήτευσης που δημοσιεύει το IOBE να βρίσκεται στην Ελλάδα των υψηλών ρυθμών μεγέθυνσης, της

ήπιας προσαρμογής, της τολμηρής μεταρρυθμιστικής πολιτικής, και του πολιτικά 'χρήσιμου' τρόπου διακυβέρνησής σας, στο χειρότερο επίπεδο από κάθε έτος της τελευταίας πενταετίας και σε μια από τις τελευταίες θέσεις σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση; Είναι η πρώτη φορά έπειτα από πολλά χρόνια που η επιχειρηματική απαισιοδοξία κινείται στην Ελλάδα σε χειρότερα επίπεδα απότι στην ευρωζώνη.

Όμως η Ν.Δ. δεν υποθηκεύει το αύριο μόνο με μια οικονομική πολιτική χωρίς ορίζοντα, χωρίς συνέπεια, χωρίς πολιτική υπευθυνότητα. Συζητώντας για αυτό που ονομάζει προϋπολογισμό του 2006 και που ορθώς πολλοί συνάδελφοι χαρακτήρισαν ως '///', (Σημ. λέξη από χαρακτηρισμούς που θα δοθούν) παραπλανά συνειδητά και συστηματικά το Κοινοβούλιο και τους πολίτες της χώρας. Οι αλλεπάλληλες αλλαγές στα μεγέθη, τα μέτρα που διαψεύδονται με αγανάκτηση, αλλά που τελικά επιδεινώνουν το επίπεδο ζωής των πολιτών, οι συνεχείς ακυρώσεις πολιτικών από όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η σύγχυση που προκαλείται ευρύτερα σε πολλά πεδία πολιτικής, στείρες παρεμβάσεις με δήθεν μεταρρυθμιστικό περιεχόμενο, συνθέτουν όλα μαζί ένα σύνολο που έχει βυθίσει την ελληνική κοινωνία σε απαισιοδοξία και σκεπτικισμό. Το σκηνικό είναι ιδιαίτερα επικίνδυνο. Ηδη είναι ορατό, ότι από αυτό επωφελούνται σκοταδιστικές και φανατικές πολιτικές και άλλες δυνάμεις, η ενίσχυση των οποίων οφείλεται στην κυβερνητική ανικανότητα και δεν προοιωνίζει τίποτα δημιουργικό για τον τόπο.

Η εικόνα αυτή της κυβέρνησής σας θα μπορούσε να διανθισθεί με πολλές ακόμα και εξίσου σοβαρές διαπιστώσεις, που αποκαλύπτουν τις συνεχείς αντιφάσεις, ανεπάρκειες και την αδυναμία σας να ανταποκριθείτε στις προσδοκίες της ελληνικής κοινωνίας το 2004. Δεν κατανοήσατε ότι η

ελληνική κοινωνία δεν σας ψήφισε για να καταγγέλλετε μόνο το παρελθόν, αλλά για να κάνετε αυτά που δεν μπορέσαμε να πετύχουμε εμείς. Εσείς πετύχατε να μετατρέψετε την κυβέρνηση σε πρωταγωνιστή ενός μοναδικού σκηνικού, όχι μόνο στο εσωτερικό, αλλά και στο διεθνές πεδίο. Και όλα αυτά, με τον πρωθυπουργό να τονίζει στην Έκθεση της Θεσσαλονίκης το Σεπτέμβριο του 2005, ότι ο 'βασικός του στόχος είναι: Τίποτε λιγότερο από το καλύτερο. Ποιότητα παντού'. Το σκηνικό που, αγαπητοί συνάδελφοι ης Ν.Δ., βιώνει ο ελληνικός λαός δεν είναι ούτε οικονομική πολιτική μιας χώρας μέλους της ΟΝΕ, ούτε πολιτική με οποιαδήποτε άλλη έννοια. Ο λαός έχει πολλές χαρακτηριστικές λέξεις για να περιγράψει μια τέτοια κατάσταση. Το αφήνω ως πρόκληση στη φαντασία σας να επιλέξετε μια από αυτές.